

Forslag

til

Lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

(Procenttillæg, ekspropriation, jordfordeling og afløste jordrentebrug m.v.).

Fremsat den 15. marts 1974 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om særlig indkomstskat m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 435 af 18. juli 1973, som ændret ved lov nr. 54 af 6. februar 1974, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, nr. 13, 2. pkt., ændres „30 pct.“ til: „50 pct.“.

2. I § 2, nr. 13, 3. pkt., ændres „80 pct.“ til: „90 pct.“.

3. I § 2, nr. 13, 3. pkt., ændres „60 pct.“ til: „90 pct.“.

4. I § 7 A, stk. 1, ændres „stk. 2-5“ til: „stk. 2-6 og stk. 10“, og „stk. 6“ til: „stk. 7.“

5. § 7 A, stk. 2, 4. og 5. pkt., ophæves og i stedet indsættes: „Anskaffelsesudgiften forhøjes med et varierende tillæg på 9 pct. for hvert år, hvori den skattepligtige har ejet ejendommen. For anskaffelsesåret eller fuldførelsesåret beregnes tillægget af anskaffelsesudgifterne. For de efterfølgende kalenderår medregnes tillæg for tidligere år i beregningsgrundlaget. Det varierende tillæg gives dog ikke for det kalenderår, hvori ejendommen afstås, medmindre afståelsen sker i samme kalenderår som erhvervelsen eller fuldførelsen. De oprindelige udgifter til anskaffelse og forbedring forhøjes endvidere med et fast tillæg på 30 pct.“.

6. I § 7 A, stk. 3, 2. pkt., udgår „på 6 pct. årlig“.

7. § 7 A, stk. 4, litra b, 1. pkt., affattes således: „Det beløb, der er opgjort efter bestemmelserne i litra a, forhøjes dels med et varierende tillæg på 9 pct. for kalenderåret 1966, og 9 pct. for hvert efterfølgende kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet den afståede ejendom, jfr. stk. 2, 6. pkt., dels med et fast tillæg på 30 pct.“.

8. I § 7 A indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

„Stk. 6. For ejendomme, der er eksproprieret eller afstået ved mageskifte i henhold til jordfordelingskendelse, fradrages 30.000 kr. i den i medfør af stk. 1-5 eller stk. 10 opgjorte fortjeneste. Det samme gælder for ejendomme, der sælges til erhververe, der efter formålet med erhvervelsen opfylder betingelserne for at ekspropriere ejendomme.“

Stk. 6, 7 og 8 bliver herefter stk. 7, 8 og 9.

9. I § 7 A indsættes som stk. 10:

„Stk. 10. For ejendomme, der har fået afløst jordrentepligt, kan den regulerede anskaffessum opgøres med udgangspunkt i afløsningssummen for jordrente med et tillæg for bygningsværdien. Finansministeren fastsætter regler for beregning af dette tillæg. Endvidere medregnes udgifter til forbedringer, der er udført efter afløsningen. De i et kalenderår fuldførte forbedringer tages kun i betragtning, såfremt udgifterne hertil har overstøget 1.000 kr. Afløsningssummen med tillæg for bygningsværdien forhøjes dels med et varierende tillæg på

9 pct. for det år, hvori afløsningen fandt sted, og 9 pct. for hvert efterfølgende kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet den afståede ejendom, jfr. stk. 2, 6. pkt., dels med et fast tillæg på 30 pct. Udgifter til forbedringer forhøjes på tilsvarende måde, dog kun fra og med året for forbedringens fuldførelse. Det varierende tillæg gives ikke for kalenderår forud for 1966, ligesom dette tillæg ikke gives for det kalenderår, hvori ejendommen afstås, medmindre afståelsen sker i samme kalenderår som afløsningen eller forbedringens fuldførelse.“

10. § 18 B affattes således:

„§ 18 B. Det er uden betydning for dødsboets ret til fradrag i den opgjorte fortjeneste på fast ejendom efter § 7 A, stk. 7, at afdøde eller dennes ægtefælle i et af de foregående 4 indkomstår har benyttet sig af adgangen til efter de tidligere gældende regler at vælge at fradrage 40.000 kr. efter § 7 A, stk. 6, jfr. lovbekendtgørelse nr. 437 af 14. august 1969, eller 60.000 kr. eller 75.000 kr. efter § 2, stk. 4 eller 5, i lovbekendtgørelse nr. 450 af 30. september 1971 eller 20.000 kr. efter § 7 A, stk. 7, i nærværende lov.“

11. I § 18 C, stk. 2, 1. pkt., ændres „stk. 2-5“ til: „stk. 2-6 eller stk. 10“.

12. I § 18 D, nr. 2, ændres „60 pct.“ til: „90 pct.“ og „stk. 6“ til: „stk. 7“.

13. I § 19, stk. 10, indsættes som 2. pkt.:

„Finansministeren fastsætter endvidere de nærmere regler om afrunding af det varierende tillæg i § 7 A.“

§ 2.

Stk. 1. § 1, nr. 1, 2, 5, 6, 7, 10 og 13, gælder, når afståelsen er sket den 15. marts 1974 eller senere. Det samme gælder § 1, nr. 4 og 11, for så vidt angår indsettelsen af „stk. 2-6“, samt § 1, nr. 8, bortset fra henvisningen til stk. 10.

Stk. 2. § 1, nr. 9, samt § 1, nr. 4, 8 og 11, for så vidt angår indsettelsen af „stk. 10“ har virkning fra og med indkomståret 1973. For så vidt angår afståelser før 15. marts 1974 fastsættes det varierende tillæg til 6 pct. pr. år, og reglen i § 7 A, stk. 2, 6. pkt., finder ikke anvendelse ved beregningen af det varierende tillæg.

Stk. 3. § 1, nr. 3 og 12, finder anvendelse, når dødsfaldet er sket den 15. marts 1974 eller senere. Dør en person, som hensidder i uskiftet bo, den 15. marts 1974 eller senere, eller fremsættes der den 15. marts 1974 eller senere begæring om skifte af et uskiftet bo i længstlevende ægtefælles levende live, finder de nævnte bestemmelser anvendelse på boet som helhed. Genoptages et dødsbo den 15. marts 1974 eller senere, gælder de nævnte bestemmelser samt bestemmelsen i § 7 A, stk. 10, som affattet ved § 1, nr. 9, for den del af boet, som omfattes af genoptagelsen.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

De seneste ændringer i lov om særlig indkomstskat m.v. bortset fra en justering af forhøjelsesprocenten for dødsboer ved lov nr. 54 af 6. februar 1974 er foretaget ved lov nr. 185 af 30. marts 1973.

Behandlingen af disse ændringer findes således i Folketingstidende:

Tidende 1972-73	Spalte
Lovforslag tillæg A	2229
Fremsættelse (skriftlig 28/11 1972)	2229
1. behandling	1718-38
Udvalgsbetænkning tillæg B	997-1054
2. behandling	4942-45
3. behandling	5050
Forslaget som vedtaget tillæg C	1205-08

Efter de gældende regler opgøres den skattepligtige fortjeneste ved afståelse af fast ejendom på basis af forskellen mellem afståelsessum og anskaffelsessum. Er ejendommen erhvervet før den 1. januar 1966, kan den skattepligtige i stedet for anskaffelsessummen benytte 13. almindelige vurdering pr. 1. august 1965, hvis denne er højere end anskaffelsessummen. Før opgørelsen af fortjenesten som forskellen mellem afståelsessum og anskaffelsessum forhøjes anskaffelsessummen (ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering) med forskellige tillæg, som reelt virker som fradrag i den skattepligtige fortjeneste. Disse tillæg er dels et fast procenttillæg til anskaffelsessummen (ejendomsværdien) på 30 pct. af denne, dels et varierende tillæg på 6 pct. af anskaffelsessummen for anskaffelsesåret og 6 pct. for hvert af de følgende år. Hvis ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering benyttes i stedet for anskaffelsessummen, beregnes det varierende tillæg af denne ejendomsværdi med 6 pct. for kalenderåret 1966 og 6 pct. for hvert efterfølgende år. Den herefter opgjorte fortjeneste nedsættes med et fradrag, som i de fleste tilfælde udgør 20.000 kr. Den reelle beskatning af den således opgjorte fortjeneste er 65 pct., hvilket for personers vedkommende fremkommer ved, at fortjenesten forhøjes med 30 pct., før den særlige indkomstskat på 50 pct. beregnes.

Hensigten med de beskrevne fradragregler er, at fortjenester, som ikke går ud over almindelige prisstigninger, ikke skal rammes af den særlige indkomstskat. Prisudviklingen på faste ejendomme har imidlertid i de senere år været så voldsom, at de hidtidige fradragregler ikke slår til. Selv familiesalg af landbrugsejendomme uden udstykningsmuligheder som

led i generationsskiftet har i mange tilfælde udløst en betydelig særlig indkomstskat. Dette forhold illustreres også ved, at ejendomsværdien ved 15. almindelige vurdering pr. 1. april 1973 for en stor del af landets ejendomme bl. a. for landbrugsejendomme og parcelhuse, ligger på omtrent det dobbelte af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering pr. 1. august 1965. Det varierende tillæg på 6 pct. p. a. er følgelig utilstrækkeligt til at dække den almindelige prisstigning.

Det er regeringens opfattelse, at reglerne bør ændres, så de sikrer, at den særlige indkomstskat ikke rammer de fortjenester ved salg af fast ejendom, som alene svarer til den almindelige prisstigning for ejendomme, hvor udstykningsmuligheder eller andre særlige forhold ikke gør sig gældende. Til gengæld findes det rimeligt at skærpe beskatningen, hvor sådanne forhold fører til ekstraordinært store fortjenester.

Regeringen foreslår derfor, at det varierende tillæg til anskaffelsessummen forhøjes til 9 pct. p. a. og beregnes efter rentes rente-metoden, det vil sige, at rentetillægget for tidligere år indgår i det beløb, hvoraf de 9 pct. beregnes. Beregnet på denne måde vil det varierende tillæg i det 5. år efter erhvervelsen udgøre 54 pct. og i det 8. år 99 pct.

Som foran bemærket, ønsker regeringen at skærpe beskatningen af ekstraordinært store fortjenester. Den reelle beskatning af den skattepligtige del af fortjenesten på fast ejendom er som nævnt efter de gældende regler 65 pct. Denne faktiske beskatnings-sats fremkommer ved, at der, inden skatten på 50 pct. beregnes, sker en forhøjelse af den skattepligtige fortjeneste med 30 pct. for personers vedkommende. For selskaber og dødsboer forhøjes fortjenesten med henholdsvis 80 pct. og 60 pct. Det foreslås at forhøje den reelle beskatning af fortjeneste på fast ejendom til 75 pct. Dette sker ved en forhøjelse af tillæggene til den skattepligtige fortjeneste. Ved den foreslåede skærpelse af beskatningen tilsigtes det tillige at opretholde det hidtidige afgifts-provenu trods den lempelse, der sker ved forhøjelsen af det varierende tillæg.

Bestemmelsen i § 2 A om fritagelse for parcelhuse og ejerlejligheder fastslår, at fortjeneste ved afståelse af én- eller tofamilieshuse samt ejerlejligheder under visse betingelser ikke skal medregnes til den særlige indkomst. Blandt betingelserne er, at ejeren eller hans husstand har beboet huset eller lejligheden i mindst 2 år, og at grundværdien ved

den seneste vurdering før afståelsen var mindre end halvdelen af ejendomsværdien.

Det har været overvejet, om alle parcelhuse og ejerlejligheder i fremtiden burde inddrages under loven om særlig indkomstskat. Det må i så fald være en betingelse, 1) at udgangspunktet bliver 15. almindelige vurdering eller den faktiske anskaffelsessum, hvis denne er højere, 2) at de faste procenttillæg og de varierende tillæg bliver som foreslået i dette lovforslag, og 3) at afgiften på 2½ pct. ved salg af fast ejendom ophæves. Spørgsmålet bør tillige ses i sammenhæng med hele den skattemæssige lovgivning.

Fortjeneste ved afståelse af fast ejendom ved ekspropriation eller ved mageskifte i henhold til jordfordelingskendelse beskattes efter de gældende regler på samme måde som fortjeneste ved salg.

Som udtalt af statsministeren i erklæring af den 8. januar 1974 ønsker regeringen af fjerne de urimeligheder, som mange borgere er ude for ved ekspropriation og jordfordeling. Regeringen foreslår derfor, at beskatningen af ekspropriationserstatning lempes ved indrømmelse af et særligt fradrag på 30.000 kr. Ekspropriation er en begivenhed, som ejeren ikke selv har fremkaldt, og han har tilmed ikke som ved frivilligt salg mulighed for at nægte afståelse, hvis de tilbudte vilkår forekommer ham utilfredsstillende. Ved det foreslåede fradrag på 30.000 kr. i forbindelse med den ved forslagets § 1, nr. 5, foreslåede forhøjelse af det varierende tillæg, tilsigtes det at friholde hovedparten af ekspropriationserstatningerne, navnlig ved delvis afståelse af ejendomme, fra at rammes af den særlige indkomstskat. Dette vil også gælde erstatninger, der kommer til udbetaling i henhold til kendelse om natur- eller bygningsfredning.

Det foreslås, at fradraget på 30.000 kr. også skal gælde ved frivilligt salg til en erhverver, der kunne have eksproprieret ejendommen, idet det ikke findes rimeligt, at overdragelsen af en sådan ejendom ved en mindelig overenskomst skal behandles anderledes i henseende til særlig indkomstbeskatning end overdragelse ved ekspropriation.

Afståelse af fast ejendom, der sker som led i et mageskifte, herunder også mageskifter, der formidles gennem jordfordelingskommissionerne i henhold til lov nr. 129 af 28. april 1955 om jordfordeling mellem landejendomme med det formål at fremskaffe en bedre arrondering, er principielt skattepligtig som andre afhændelser.

Ved lov nr. 232 af 31. maj 1963, lovekendtgørelse nr. 289 af 4. juli 1963 § 7 A, stk. 9, indførtes hjemmel til at fritage fortjenesten ved mageskifte for beskatning, såfremt der heri kun indgår ubebyggede

arealer, og der ud over arealet ydes et vederlag af højst 500 kr.

Skattefritagelsen er ikke definitiv, men beskatningen er blot suspenderet, idet anskaffelsessummen for den ejendom, der erhverves ved mageskiftet, ved senere afståelse af ejendommen skal opgøres, som om ejendommen var erhvervet til samme tidspunkt og samme beløb, som den ejendom der afstås ved mageskiftet.

De jordombytninger, som jordfordelingskommissionerne formidler, specielt i forbindelse med ekspropriation til motorvejsanlæg, vil ofte være så omfattende, at reglen i § 7 A, stk. 8, ikke anvendes, og der er derfor i en del tilfælde blevet tale om særlig indkomstskat. Det befrygtes, at jordfordelingsarbejdet vil støde på betydelige vanskeligheder som følge af ejernes usikkerhed med hensyn til eventuel beskatning. Såfremt det foreslåede særlige fradrag i ekspropriationstilfælde gennemføres, vil det yderligere komplicere jordfordelingsarbejdet, hvis en tilsvarende regel ikke gælder for mageskifte i henhold til jordfordelingskendelse, idet grundejerne så vil være betænkelige ved frivillig deltagelse i en jordfordeling.

Under hensyn til jordfordelingens samfundsgavnige virkninger foreslås det derfor, at der indrømmes samme fradrag i fortjeneste, der opnås ved mageskifte i henhold til jordfordelingskendelse, som ved ekspropriation.

Endelig foreslås det, at ejere af afløste jordrentebrug får adgang til at benytte afløsningssummen som udgangspunkt for beregningen af særlig indkomst. Ved afløsningen fik staten vederlag for den stigning i jordværdien, som var indtrådt, siden ejeren erhvervede ejendommen. Det kan ikke anses for rimeligt, at ejeren, når ejendommen afstås, skal svare særlig indkomstskat af den stigning, som staten allerede har inddraget.

Der foreligger ikke statistiske oplysninger, der gør det muligt at beregne, hvorledes de foreslåede regler vil påvirke statens provenu af særlig indkomstskat; men når den samlede virkning af lempelserne vedrørende det varierende tillæg og skærpselsen af den reelle beskatningsprocent tages i betragtning, må det antages, at provenuet bliver af nogenlunde samme størrelsesorden som efter de gældende regler.

Virkningerne af de foreslåede ændringer i den særlige indkomstskat er belyst ved hjælp af en række eksempler i vedføjede bilag.

I nogle af eksemplerne er ejendommen anskaffet før 1. januar 1966, og den særlige indkomst opgøres på grundlag af en ejendomsværdi ved 13. almindelige vurdering i 1965 på 300.000 kr. Ejendommen

forudsættes solgt i 1974 for beløb, der efter fradrag af salgsomkostningerne og eventuelt kurstab på sælgerpantebrev varierer fra 600.000 kr. til 3 mill. kr. Den særlige indkomstskat er herefter beregnet såvel efter de gældende regler som efter lovforslagets regler. Det fremgår af disse eksempler, at den særlige indkomstskat efter forslaget helt bortfalder, dersom salgsprisen er dobbelt så høj som 1965-værdien. En sådan værdistigning svarer nogenlunde til den gennemsnitlige prisstigning for egentlige landbrugsejendomme i denne periode. Ved en salgspris på over ca. 710.000 kr. skal der betales særlig indkomstskat også efter lovforslagets regler, og ved meget høje salgspriser medfører lovforslaget, at den særlige indkomstskat bliver højere end, hvis beskatningen sker efter de gældende regler.

I de øvrige eksempler er ejendommen anskaffet for 300.000 kr. i 1971. Den sælges i 1974 ligeledes for beløb, der varierer fra 600.000 kr. til 3 mill. kr. Også her er den særlige indkomstskat beregnet både efter de gældende og de foreslåede regler. I disse eksempler, hvor der kun bliver tale om tre varierende procenttillæg, medfører lovforslaget højere særlig indkomstskat end efter de gældende regler, såfremt salgsprisen overstiger ca. 735.000 kr. Skatte­stigningen andrager eksempelvis fra ca. 8 til ca. 14 pct., når salgsprisen varierer fra 1 mill. kr. til 3 mill. kr.

I alle eksemplerne er det ved beregningen af den særlige indkomstskat forudsat, at sælgeren ikke har foretaget forbedringer på ejendommen, og at han ikke i salgsåret har haft anden særlig indkomst.

Bemærkninger til forslaget enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1, 2 og 3.

Som anført i de almindelige bemærkninger foreslås beskatningen skærpet for fortjenester, som er så betydelige, at de overstiger anskaffelsessummen med tillæg. Det foreslås at forhøje den reelle beskatning fra 65 pct. til 75 pct., hvilket sker ved at forhøje de tillæg, som i henhold til § 2, nr. 13, lægges til den opgjorte fortjeneste. Tillægget foreslås forhøjet til 50 pct. for personer. Selskaber og dødsboer svarer ikke særlig indkomstskat, men den særlige indkomst, opgjort efter almindelige regler, medregnes ved opgørelsen af deres skattepligtige almindelige indkomst. For at opnå en effektiv beskatning på 75 pct. for selskaber foreslås det hidtidige tillæg på 80 pct. forhøjet til 90 pct. Det forudsættes herved, at regeringens forslag om ændring af selskabs­skatteloven gennemføres, så beskatningsprocenten for selskaber fremtidig bliver 39. For dødsboer, hvor indkomstskattesatsen nu er 40 pct., foreslås tillægget ligeledes forhøjet til 90 pct.

Til § 1, nr. 4, 10 og 11.

Forslaget er en konsekvensændring af reglerne i nr. 8 og 9.

Til § 1, nr. 5.

I § 1, nr. 5, foreslås at forhøje det varierende tillæg til anskaffelsessummen.

Som anført i de almindelige bemærkninger foreslås det varierende tillæg forhøjet fra 6 pct. til 9 pct. årlig, og således at tillægget for tidligere år medregnes i beregningsgrundlaget (rentes rentemetoden). Denne beregning vil de første år føre til følgende samlede varierende procenttillæg.

	Samlet varierende procenttillæg (afrundet) pct.
1. år	9
2. år	19
3. år	30
4. år	41
5. år	54
6. år	68
7. år	83
8. år	99

Såfremt forslaget gennemføres, er det hensigten at lade udfærdige tabeller, hvoraf procentforhøjelsen for de enkelte år kan aflæses.

Til § 1, nr. 6 og 7.

Bestemmelserne er konsekvenser af forslaget under § 1, nr. 5.

Til § 1, nr. 8.

Bestemmelsen omhandler det i de almindelige bemærkninger omtalte særlige fradrag på 30.000 kr. i fortjeneste, der fremkommer ved ekspropriation eller mageskifte i henhold til jordfordelingskendelse.

Hermed ligestilles salg til en erhverver, der opfylder betingelserne for at ekspropriere den pågældende ejendom.

Til § 1, nr. 9.

Ved § 1, nr. 9, foreslås lempeligere opgørelsesregler for afløste jordrentebærg. Efter de gældende regler kan en ejer, der har afløst en jordrenteforpligtelse, ikke ved opgørelsen af den skattepligtige særlige indkomst ved et påfølgende salg benytte afløsnings­summen for jordrenteforpligtelsen som anskaffelsessum, men skal enten benytte ejendoms­værdien, hvortil den afståede ejendom er ansat ved 13. almindelige vurdering, eller sine oprindelige anskaffelses­omkostninger for grund og bygninger m.v. Dette skyldes, at jordrenteforpligtelsen efter praksis betrag-

tes som en gældsforpligtelse, der indgår som en del af anskaffelsessummen. Ved afløsningen af jordrenten er den indtil da skete værdistigning på grunden inddraget til fordel for det offentlige gennem afløsningssummen. Når beskatningen i tilfælde af salg sker med udgangspunkt i de oprindelige anskaffelsesomkostninger, vil en del af værdistigningen i realiteten blive inddraget to gange, hvilket ikke anses for rimeligt.

Til § 1, nr. 12.

Bestemmelsen svarer til forslaget under § 1, nr. 3.

Til § 1, nr. 13.

I § 19, stk. 10, der indeholder en bemyndigelse for finansministeren til at fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af lov om særlig indkomstskat, indsættes en bemyndigelse for finansministeren til at fastsætte regler for afrunding af det samlede varierende procenttillæg, beregnet efter rentes rente-metoden til nærmeste hele procent. I henhold til bemyndigelsesbestemmelsen vil der blive udarbejdet tabeller til beregning af det varierende tillæg i § 7 A.

Til § 2.

Efter stk. 1 får de ændrede beregningsregler virkning fra og med lovforslagets fremsættelsesdato.

Det betyder, at afståelser, der er sket på denne dato eller senere, behandles efter de nye regler.

Man kan derfor komme ud for at skulle behandle

flere ejendomsafståelser, foretaget af den samme skatteyder inden for indkomståret 1974, efter forskellige beregningsregler. Det vil i så fald være nødvendigt, at der udfærdiges en opgørelse af særlig indkomst for den fortjeneste, der ligger forud for skæringsdagen, og en anden for senere opnået fortjeneste. I øvrigt finder reglerne i § 7 A, stk. 7, om et fradrag i fortjenesten på indtil 20.000 kr. og § 8 anvendelse på de sammenlagte fortjenester.

Efter stk. 2 får de lempeligere opgørelsesregler for afløste jordrentebud virkning allerede fra og med indkomståret 1973. Ved anvendelsen af reglerne for så vidt angår afståelser før lovforslagets fremsættelsesdato fastsættes det varierende tillæg til 6 pct. pr. år. Ved beregning af dette tillæg for afståelser før den 15. marts 1974 anvendes de nugældende regler i lovens § 7 A.

Efter stk. 3 finder den skærpede beskatning for dødsboer anvendelse, når dødsfaldet er sket fra og med lovens fremsættelsesdato. Den nye regel finder endvidere anvendelse, når en person, som sidder i uskiftet bo, dør på lovens fremsættelsesdato eller senere, eller når der fra og med lovens fremsættelsesdato fremsættes begæring om skifte af et uskiftet bo i længstlevendes levende live. Bestemmelsen finder da anvendelse på boet som helhed. Endelig gælder den nye bestemmelse, når et dødsbo genoptages på lovens fremsættelsesdato eller senere, men dog kun for den del af boet, der omfattes af genoptagelsen.

Bilag 1.

Eksempler på særlig indkomstskat af fast ejendom ifølge gældende
regler og lovforslag ved salg i 1974.

<i>Anskaffelsessum (ejendomsværdi), kr.</i>	<i>300.000</i>			
<i>Reguleret afståelsesvederlag, kr.</i>	<i>600.000</i>	<i>1.000.000</i>	<i>2.000.000</i>	<i>3.000.000</i>
<i>Særlig indkomstskat:</i>				
	<i>a</i>	<i>b</i>	<i>c</i>	<i>d</i>
	<i>kr.</i>	<i>kr.</i>	<i>kr.</i>	<i>kr.</i>
1. Anskaffelsesår før 1966:				
ifølge gældende regler	26.900	286.900	936.900	1.586.900
ifølge lovforslag	0	216.750	966.750	1.716.750
forskel	÷ 26.900	÷ 70.150	29.850	129.850
2. Anskaffelsesår 1971:				
ifølge gældende regler	85.400	345.400	995.400	1.645.400
ifølge lovforslag	72.000	372.000	1.122.000	1.872.000
forskel	÷ 13.400	26.600	126.600	226.600

Bilag 2.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende lov.

(Lovbekendtgørelse nr. 435 af 18. juli 1973 som ændret ved lov nr. 54 af 6. februar 1974).

1-3.

§ 2. nr. 13. Fortjeneste ved afståelse af fast ejendom, jfr. dog §§ 2 A, 2 B og 2 C. Fortjenesten opgøres efter reglerne i § 7 A, og det opgjorte beløb forhøjes med 30 pct. for de i afsnit II nævnte personer. For de i afsnit III nævnte selskaber og foreninger m. v. udgør forhøjelsen 80 pct., og for de dér nævnte dødsboer udgør forhøjelsen 60 pct. Er der ved afståelsen af den pågældende ejendom indvundet en fortjeneste, der omfattes af bestemmelserne i nr. 2, skal også denne fortjeneste medregnes ved opgørelsen af den særlige indkomst.

4-9.

§ 7 A. Den i § 2, nr. 13, omhandlede fortjeneste ved afståelse af fast ejendom opgøres som forskellen mellem på den ene side afståelsesvederlaget og på den anden side den regulerede anskaffelsessum, jfr. reglerne i stk. 2-5, og med fradrag efter reglen i stk. 6.

Stk. 2. Er hele den afståede ejendom erhvervet den 1. januar 1966 eller senere, opgøres den skattepligtiges anskaffelsesudgifter for hvert kalenderår for sig, således at udgifter til areal og bygninger henføres til det år, hvor erhvervelsen har fundet sted, og forbedringsudgifter til det år, hvor forbedringen er fuldført. De i et kalenderår fuldførte forbedringer tages kun i betragtning, såfremt udgifterne hertil har overstegget 1.000 kr. Som anskaffelsesudgift for areal betragtes alene den del, der ikke er berigtiget ved overtagelse af den på det erhvervede areal hvilende afgiftspligtige grundstigning. Udgifterne til anskaffelser og for forbedringer forhøjes dels med et fast tillæg på 30 pct., dels med et varierende tillæg på

Lovforslaget.

1. I § 2, nr. 13, 2. pkt., ændres „30 pct.“ til: „50 pct.“.

2. I § 2, nr. 13, 3. pkt., ændres „80 pct.“ til: „90 pct.“.

3. I § 2, nr. 13, 3. pkt., ændres: „60 pct.“ til: „90 pct.“.

4. I § 7 A, stk. 1, ændres „stk. 2-5“ til „stk. 2-6 og stk. 10“, og „stk. 6“ til: „stk. 7“.

5. § 7 A, stk. 2, 4, og 5. pkt., ophæves og i stedet indsættes: „Anskaffelsesudgiften forhøjes med et varierende tillæg på 9 pct. for

Bilag til f. t. l. vedr. særlig indkomstskat m. v.

Gældende lov.

6 pct. for anskaffelses- eller fuldførelsesåret og 6 pct. for hvert af de efterfølgende kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet ejendommen. Det varierende tillæg gives dog ikke for det kalenderår, hvori ejendommen afstås, medmindre afståelsen sker i samme kalenderår som erhvervelsen eller fuldførelsen. De samlede anskaffelsesudgifter for den afståede ejendom, forhøjet efter foranstående regler, udgør den regulerede anskaffelsessum.

Stk. 3. Er ejendommen eller en del af denne erhvervet før den 1. januar 1966, opgøres den regulerede anskaffelsessum efter bestemmelserne i stk. 2. Det varierende procenttillæg på 6 pct. årlig indrømmes dog ikke for kalenderår forud for 1966.

Stk. 4. Er hele den afståede ejendom erhvervet før den 1. januar 1966, kan den skattepligtige i stedet for at anvende bestemmelserne i stk. 3 vælge at opgøre den regulerede anskaffelsessum på følgende måde:

a) Som grundlag for opgørelsen anvendes den ejendomsværdi, hvortil den afståede ejendom er ansat ved 13. almindelige vurdering. Er den afståede ejendom ved 13. almindelige vurdering en ikke selvstændigt vurderet del af en ejendom, skal den regulerede anskaffelsessum opgøres på grundlag af den del af ejendomsværdien for den samlede ejendom, som kan henføres til den afståede del af denne. Endvidere tillægges udgifter til forbedringer, der er fuldført før den 1. januar 1966, og som ikke er taget i betragtning ved 13. almindelige vurdering. Tillæg gives dog kun, såfremt de pågældende forbedringsudgifter overstiger 1.000 kr.

b) Det beløb, der er opgjort efter bestemmelserne i litra a, forhøjes dels med et fast tillæg på 30 pct., dels med et varierende tillæg på 6 pct. for kalenderåret 1966 og 6 pct. for hvert efterfølgende kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet den afståede ejendom. Det varierende tillæg gives dog ikke for det kalenderår, hvori ejendommen afstås, medmindre afståelsen sker i kalenderåret 1966.

c) Udgifter til forbedringer, der er fuldført den 1. januar 1966 eller senere, medregnes til den regulerede anskaffelsessum efter reglerne i stk. 2.

Lovforslaget.

hvert år, hvori den skattepligtige har ejet ejendommen. For anskaffelsesåret eller fuldførelsesåret beregnes tillægget af anskaffelsesudgifterne. For de efterfølgende kalenderår medregnes tillæg for tidligere år i beregningsgrundlaget. Det varierende tillæg gives dog ikke for det kalenderår, hvori ejendommen afstås, medmindre afståelsen sker i samme kalenderår som erhvervelsen eller fuldførelsen. De oprindelige udgifter til anskaffelse og forbedring forhøjes endvidere med et fast tillæg på 30 pct.“.

6. I § 7 A, stk. 3, 2. pkt., udgår: „på 6 pct. årlig“.

7. § 7 A, stk. 4, litra b, 1. pkt., affattes således: „Det beløb, der er opgjort efter bestemmelserne i litra a forhøjes dels med et varierende tillæg på 9 pct. for kalenderåret 1966, og 9 pct. for hvert efterfølgende kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet den afståede ejendom, jfr. stk. 2, 6. pkt., dels med et fast tillæg på 30 pct.“.

Gældende lov.

Stk. 5. Er en del af den afståede ejendom erhvervet før den 1. januar 1966, kan den skattepligtige vælge at opgøre den regulerede anskaffelsessum for denne del af ejendommen efter reglerne i stk. 4, a) og b). Udgifter til anskaffelse af resten af ejendommen samt udgifter til forbedringer, der er fuldført den 1. januar 1966 eller senere, medregnes til den regulerede anskaffelsessum efter reglerne i stk. 2.

Stk. 6. Fortjenester, der er erhvervet eller konstateret ved afståelser af fast ejendom, opgøres for hvert indkomstår for sig. I de opgjorte fortjenester fradrages 5 pct. af de samlede regulerede anskaffelsessummer, dog mindst 5.000 kr. og højst 20.000 kr. Hvis beløbet efter denne beregning er mindre end 20.000 kr. kan den skattepligtige vælge i stedet at fradrage 20.000 kr., hvis han ikke i et af de foregående 4 indkomstår har valgt efter de tidligere gældende regler at fradrage 40.000 kr. efter § 7 A, stk. 6, jfr. lovbekendtgørelse nr. 437 af 14. august 1969, eller 60.000 kr. eller 75.000 kr. efter § 2, stk. 4 eller 5, i lovbekendtgørelse nr. 450 af 30. september 1971. Hvis han vælger at fradrage 20.000 kr., kan han i de nærmest følgende 4 indkomstår kun opnå fradrag efter reglerne i 1. og 2. pkt. Fradragsbeløbet kan ikke overstige den samlede fortjeneste.

Stk. 7. — — —

Stk. 8. — — —

Lovforslaget.

8. I § 7 A indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:

„*Stk. 6.* For ejendomme, der er eksproprieret eller afstået ved mageskifte i henhold til jordfordelingskendelse, fradrages 30.000 kr. i den i medfør af stk. 1-5 eller stk. 10 opgjorte fortjeneste. Det samme gælder for ejendomme, der sælges til erhververe, der efter formålet med erhvervelsen opfylder betingelserne for at ekspropriere ejendommene.“

Stk. 6, 7 og 8 bliver herefter *stk. 7, 8 og 9.*

9. I § 7 A indsættes som *stk. 10:*

„*Stk. 10.* For ejendomme, der har fået afløst jordrentepligt, kan den regulerede anskaffelsessum opgøres med udgangspunkt i afløsningssummen for jordrente med et tillæg for bygningsværdien. Finansministeren fastsætter regler for beregning af dette tillæg. Endvidere medregnes udgifter til forbedringer, der er udført efter afløsningen. De i et kalenderår fuldførte forbedringer tages kun i betragtning, såfremt udgifterne hertil har overstegit 1.000 kr. Afløsningssummen med tillæg for bygningsværdien forhøjes dels med et varierende tillæg på 9 pct. for det år, hvori afløsningen fandt sted, og 9 pct. for hvert efterfølgende kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet den afståede ejendom, jfr. stk. 2, 6. pkt., dels med et fast tillæg på 30 pct. Udgifter

Gældende lov.

10.

§ 18 B. Det er uden betydning for dødsboets ret til fradrag i den opgjorte fortjeneste på fast ejendom efter § 7 A, stk. 6, at afdøde eller dennes ægtefælle i et af de foregående 4 indkomstår har benyttet sig af adgangen til efter de tidligere gældende regler at vælge at fradrage 40.000 kr. efter § 7 A, stk. 6, jfr. lovbekendtgørelse nr. 437 af 14. august 1969, eller 60.000 kr. eller 75.000 kr. efter § 2, stk. 4 eller 5, i lovbekendtgørelse nr. 450 af 30. september 1971 eller 20.000 kr. efter § 7 A, stk. 6, i nærværende lov.

§ 18 C. Reglerne i § 33, stk. 1, i kildeskatteloven om indtræden i boets skattemæssige stilling gælder for bygninger og særlige installationer i bygninger, jfr. § 2, nr. 2, hvis det beløb, hvortil bygningen og installationen er opført i den endelige boopgørelse, er større end anskaffelsessummen eller forbedringsudgifterne m. v. med fradrag af samtlige foretagne afskrivninger, herunder forlods afskrivning og forskudsafskrivning, jfr. § 29, stk. 1, i lov om skattemæssige afskrivninger m. v.

11.

Stk. 2. Reglerne om indtræden i boets skattemæssige stilling gælder for fast ejendom, jfr. § 2, nr. 13, hvis det beløb, hvortil ejendommen er opført i den endelige boopgørelse er større end den regulerede anskaffelsessum efter § 7 A, stk. 2-5. I andre tilfælde indtræder arvingen, ægtefællen eller legataren ikke i boets skattemæssige stilling, men det beløb, hvortil ejendommen opføres i den endelige boopgørelse, betragtes som anskaffelsessum.

Lovforslaget.

til forbedringer forhøjes på tilsvarende måde, dog kun fra og med året for forbedringens fuldførelse. Det varierende tillæg gives ikke for kalenderår forud for 1966, ligesom dette tillæg ikke gives for det kalenderår, hvori ejendommen afstås, medmindre afståelsen sker i samme kalenderår som afløsningen eller forbedringens fuldførelse.“

10. § 18 B affattes således:

„§ 18 B. Det er uden betydning for dødsboets ret til fradrag i den opgjorte fortjeneste på fast ejendom efter § 7 A, stk. 7, at afdøde eller dennes ægtefælle i et af de foregående 4 indkomstår har benyttet sig af adgangen til efter de tidligere gældende regler at vælge at fradrage 40.000 kr. efter § 7 A, stk. 6, jfr. lovbekendtgørelse nr. 437 af 14. august 1969, eller 60.000 kr. eller 75.000 kr. efter § 2, stk. 4 eller 5, i lovbekendtgørelse nr. 450 af 30. september 1971 eller 20.000 kr. efter § 7 A, stk. 7, i nærværende lov.“

11. I § 18 C, stk. 2, 1. pkt., ændres „stk. 2-5“ til: „stk. 2-6 eller stk. 10.“

Gældende lov.

Lovforslaget.

12.

§ 18 D. Ved beregning af passivposter efter § 33 A, stk. 2, i kildeskatteloven gælder følgende:

1. (Ophævet).

2. Fortjeneste på fast ejendom, jfr. § 2, nr. 13, forhøjes med 60 pct., forinden passivposten beregnes. Der foretages ikke fradrag efter § 7 A, stk. 6.

13.

§ 19. stk. 1-5. — — —

Stk. 6-9. (Udeladt).

Stk. 10. Finansministeren fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af denne lov, herunder regler om forrentning af beløb, der tilbagebetales, fordi bestemmelserne i § 19, stk. 3, medfører ændring af allerede foretagne skatteansættelser.

12. I § 18 D, nr. 2, ændres „60 pct.“ til: „90 pct.“ og „stk. 6“ til: „stk. 7.“

13. I § 19, stk. 10, indsættes som 2. pkt.:
„Finansministeren fastsætter endvidere de nærmere regler om afrunding af det varierende tillæg i § 7 A.“